San Francisco.

(Korrespondanse.)

Alle har hørt Tale om San Francisco; de ve'd at det er en kosmopolitansk By, og dog er der ikke mange, som i Virkelighed forstaar sig paa San Francisco. Det er en Anomali, denne store Stad, der rider paaskrævs over de knokkede Bakker, der staar og gloer ud paa Havet. Medens Byen i en vis Henseende er driftig nok, har den ladet sig gribe i Struben af den Bande Røvere, som er Southern Pacific-Banen og Stat California. Tænk Dem, Læser, en Stad paa 300,000 Sjæle med blot en Jernbane og næppe Skygge af Haab om Nogensinde at faa flere. Ganske vist protesterer Folk en Gang imellem paa underdanig Maade — det forstaar sig — men hvad har det at sige? Man ved at det blot er Plaser, kun for at vise at de ogsaa forstaar lidt—he! og saa hænger de straks for den millionstærke Landevejsrøver, og kysser Sømmen af Monopolets Kappe.

Gamle Stanford er den eneste af de nybagte Pacific-Fribyttere, der synes at have lidt Hjerte i Livet. I al Fald synes han at have Vilje til at gjøre lidt Godt med sine Penge. Som De har hørt er han ved at bygge et stort Universitet, og jeg haaber at denne Anstalt vil blive en politisk Økonomi og en Moral, der afskyeliggjør Tyveri, selv om det er øvet en stor Skala og med Regjeringen til Lærer. Universitetet er anlagt til Minde om Stanfords for flere Aar siden afdøde Søn. En hovmodig Gejstlig holdt Ligtalen over Knøsen og sammenlignede ham med Kristus. Hvor han fandt Ligheden mellem Millionærsønnen og en fattig Tommermands Søn er noget vanskeligt at afgjøre; men nok er det, at det blev fortalt den Gang, at Kristus bragte en temmelig klækkelig Pris. Saadanne Sammenligninger burde sandelig ogsaa staa i dyre Domme. Denne Gejstlige var saa ophøjet at han ikke vilde veksle Haandslag med en almindelig Mand; han befinder sig nu i New York, hvor han har Akkord paa at lære de rige, hvorledes de skal snige sig forbi Naaleøjet.

Indgangen til San Francisco over Bugten naar en stiv Brise sætter hvide Bølger paa de blaa Vover er meget maleriſk. Til den ene Side strækker Vandet sig gjennem „den gyldne Port" ud til det store Osean, og den buede Himmel bøjer sig ned i den fjerne Horisont; paa den anden Side ræk̃er Stillehavets lange Arm, der danner den Halvø, ved hvis Spids San Francisco ligger. For Øjet udbreder der sig mangfoldige Farvers hvide Sejl, majestætiske Dampere, som bærer andre Landes Farver, og Færgebaaden iler fremad efterladende sig en skummende hvid Stribe. Foran ligger Staden; en Taage- og Røgsky lejret ved Foden af de Højder, den dækker; selve Højderne hæve sig stolt over deres højtidelige Indhyllelse bedækkede til Toppen med stadselige Bygninger af imponerende Omrids.

Landstigningsstedet ved Færgen er en Hvirvel af Trængsel og Tumult, og de Gadevogne, som derfra udgaar i alle Retninger, ere i Reglen stoppende fulde. De glide gjennem de vandrette Gader og videre op ad Bakkeskraaninger saa stejle, at de sjældent befærdes af Fodgjængere og aldrig af Kjøretøjer. Græsset gror mellem Brolægningen, over hvilke mange tusinder Mennesker dagligt befordres til Hjemmet langt uden for — dejlige Hjem med eviggrønne Græsplæner, en Pynd Blomsterkrans af Roser, Callaliljer og Lilac, der opfylder Luften med Duft og henriver Øjet.

Men San Francisco, trods dens malerøse Udsigter og visse Særegenheder, både i Kunst og Natur, som ikke findes noget andet Sted, er dog langt fra tiltalende i sine Enkeltheder. Den giver Indtrykket af noget muggent. Bygningerne er af Træ, og den fugtige Atmosfære lægger et Lag Mos paa dem. Tagene ser ud til at være tækkede med Strøt. Paa faa Undtagelser er Forretningshusene ikke over fire eller fem Etager høje. Frygten for Jordskjælv er dybt indgroet i Californias Hjerte. Man mindes den Dag, da denne Del af Staden ydmygede sig, da Sten og Kalk sønkede ned paa lave Steder og Redwoodplanker sløj Folk om Orene. Dog har Byen opført sig vel saa længe, at Tilliden til dens Soliditet nu atter begynder at gjøre sig gjældende. Derfor ser man hist og her en 10etages Bygning, og det er ikke nogen billig sammenklistret Facade, men bygget af de bedste Materialer og lavet ekstra stærk i paakommende Tilfælde af Rystelse.

Intet Steds i Amerika er der saa tiltrækkende Gadescener som her. Det er den Befolkningen, der gjør dem tiltrækkende; de er nemlig meget hengivne til Sommeraden. Paa disse Ture er Kvindernes Klædedragt afstikkende og skrigende. Selve Regnbuen præsterer næppe et saadant Farvespil. Men dersom Kvinderne har Raad til at agitere Snavset paa Market Street, med kostbare Varer fra en fashionabel Skræderbutik, vedkommer det naturligvis ikke mig, og samme Slutning faar jeg vel helst drage med Hensyn til den Maneer, som Kvinderne udmale sig paa. Gudbevares, de er smukke, og er det ogsaa bevidst; men næppe en eneste af dem er tilfreds med den naturlige Ansigtsfarve, uden de skal gaa hen og klistre sig over som en kalket Væg. Flunkende røde Kinder, Alabast-Pander, og Øjenbryn saa mørke som en brændt Svovlstik er nogle af de Særegenheder, den fremmede møder paa disse Promenader. Mærkeligt at de ikke opnaar at gjøre sig ækle, skjønt de ganske vist er noget afstrækkende ved første Betragtning. De smaa japanesiske Kvinder, der vralte omkring som Dukker, er grebne af den samme Lidenskab. Deres brunstegte Kinder bærer en tyk Skorpe blegrødt, og Læberne er to højrøde Klatte. De mene det lige saa godt som deres amerikanske Søstre, kun er de lidt mindre behændige i Brugen af Malerkosten.

I dette Brev vil jeg strejfe lidt uden for den slagne Landevej. Jeg skal ikke nævne noget om Klimaet, om Frugt, om Paladser paa Højene og den stinkende Forbrydelse nedenfor. Jeg skal ikke nævne noget om Søndage viet til Forlystelse som Søndagene i Paris. Ej heller om Politik, der lugter ilde. Men jeg ønsker at tale om et mærværdigt Element derude, et Element hidtil skammeligt forsømt. Jeg mener Loppen, den glade, springende, dansende og hoppende Løppe, en lille Tingest, men dog en anerkjendt Magt. Intet Steds paa Jorden kan opvise saadanne Naturgaver som California, intet andet Land har saadanne Blomster, saadanne høje Træer, saadanne forunderlige Dale, og saadanne vinklædte Bakke. Og ingen hidtil kjendt Plads har saadanne Lopper. Californias Løppe er uforlignelig, utallig og energisk; som Gjæst er den behjertet men dog ubehøvlet. Den kommer uden Indbydelse og bliver ofte imod Protest. Den faar Befaling til at gaa og somoftest en temmelig tydelig Anvisning paa, hvor den skal fare hen, men dog tøver den. Det er spildt Møje at forsøge paa at gjøre en Beskrivelse af Loppen; den bevæger sig i de bedste Samfundslag, men bevæger sig for hurtigt til at man kan iagttage den. Jeg kan ikke beskrive den, thi den nægter at sidde stille. Dens moralske Nederdrægtighed kan afbildes, men ikke dens personlige Udseende. Der er et Slags Pulver, som udgives for at kunne dræbe Loppen, men den bliver fed ved at spise det, og dersom den nogensinde dør deraf er det fordi Fedtet har lejret sig omkring Hjertet. Den fattige Mand kan ikke staa sig ved at fede sine Lopper paa Pulver. Den Omstændighed, at man har en Loppe paa sig afstedkommer naturligvis Ubehageligheb, men ingen Vanære. Man skal ikke udbasunere dens Tilstedeværelse, men lide i al Stilhed. Den lidende ser sit Snit til at skrabe sig naar ingen ser det, og ser han ikke sit Snit skraber han sig alligevel. En Samtale brækkes undertiden op i en Række Kommaer, Spørgsmaal og Udraabstegn, idet Loppens Offer jager den i Fortvivlelse fra Lem til Lem. Loppen ske al Ære, den er en nødvendig Del af Statens Udstyr. Den bringer den fattige den med Afhjælpelsen af en Kløe forbundne Luksus; den minder den rige om, at de ogsaa ikke er andet end Menneskestøv.

Verdensudstillingen.

Planerne for det nationale Krigsdepartements Exhibit ved Udstillingen er paa det nærmeste færdige, og den Kommission af Armeofficerer, som har havt med deres Udarbejdelse at gjøre, vil om en kort Tid fremlægge sin Raport for Krigsministeren. Major Clifton Comly af Vaabendepartementet er Kommissionens Præsiden og vil repræsentere Krigsdepartementet. For nævnte Øjemed er endnu ingen Bevilgning bleven gjort. Til Planernes Virkeliggjørelse vil der efter et Overslag kræves $233,000, og det antages, at Kongressen vil autorisere dette Udlæg. Ved det næste Fiskalaars Begyndelse den 1ste Juli forskom. vil man faa under Hænder $50,000 til Forberedelse af Krigsdepartementets Exhibits. Disse vil indbefatte Kvartermesterens Departement, Ingeniørkorpset, Vaabendepartementet og Signal Service-Departementet, der netop er bleret stillet paa en ny Fod. Fra Kvartermesterens Departement vil der blive udstillet Grupper af Figurer i Armeuniformer, visende Soldateruniformer fra Revolutionskrigens Dage indtil nu. Dette vil blive en af Departementets mest interessante features. Forresten vil der blive fremvist, hvorledes de nationale Gravsteder, Hospitaler og Armeposter bestyres. De civile Arbejder, hvormed Engeniørkorpset i disse Fredstider hovedsagelig er beskjæftiget, vil blive repræsenteret ved Modeller af Forbedringsarbejdet langs Mississippi-Floden, Damme, saadanne, som bruges under Forbedringsarbejdet i Mississippi-, Fox- og Wisconsin-Floderne, flytbare Damme, lig dem, som er foreslaaet for Hennepin-Kanalen, Sluser i Illinois-Floden osv. Fra Vaabendepartementet vil der blive forevist Skyts fra ældre og nyere Tider, Ekvipering af Kavalleri og Infanteri, kort sagt det bedste og mest interessante i Forbindelse med Vaaben og Vaabenbrug. Foruden dette vil der paa Udstillingsgrunden blive forevist under dygtige Officerers Kommando Artilleri-, Kavalleri- og Infanteri-Exercits.

Kontrakten for Elektricitets-Bygningen er blevet udstedt. Arthur Johnson & Co. i Omaha, Nebr., faar Snedker- og Jernarbejdet for $164,444; Park & Bates, den udvendige Beklædning for $85,000; W. P. Nelson & Co., Maler- og Glasmesterarbejdet for $6,522; John Griffiths „Lathing" og „Plastering" for $6,000. Kontrakt for Vandrørene for Udstillingsgrunden er udstedt for $17,355.

Ceremonikomiteens Sekretær, Colp, er blevet paalagt at udarbejde et Program for Indvielsesceremonierne i Oktober 1892 og fremlægge sit Udkast for Komiteen til Approbation. Civile og industrielle Parader vil blive Indvielsens Hovedpunkter.

General J. DeBarth Shorb fra Los Angeles, Cal., er den, der nu har den bedste Udsigt til at blive udnævnt til Chef for Havedepartementet.

Direktionens Udenlandskomite har foreslaaet en Bevilgning paa $70,000 for at reprodusere det gamle Kloster La Rabida i Palos, Spanien. Det var paa Døren til dette Kloster, Columbus træt og nedslagen bankede og bad om Føde og Husly og siden inden dets Vægge udviklede Planen for den Ekspedition, der opdagede „den nye Verden".

Udstillingskommissionær, McIntyre i Syd Dakota har forsikret Generaldirektør Davis om, at Folket i hans Stat vil opføre paa Udstillingsgrunden en Bygning af Block tin.

Guvernør Peck i Wisconsin har udnævnt til Udstillingskommissionær John Winans fra Janesville; August Ledyard Smith fra Appleton; Hugh H. Price fra Black River Falls; Harry Sanderson fra Milwaukee; William Rohr fra Manitowoc; John H. Savage fra Shullsburg og Charles W. Graves fra Viroqua.

En Furutræstamme, 113 Fod lang og 52 Tommer i Tvermaal, er sendt fra Seattle, Wash., til Chicago for at fremvises.

Chicago Herald har sendt til Vestindien en Ekspedition for at finde nøjagtig det Sted, hvor Columbus først satte Fod paa amerikansk Grund. Ekspeditionen bestaar af Walter Wellman, Bladets Washington-Korrespondent; Charles Lederer, dets bekjendte Artist; en Fotograf og flere Tjenere.

Kabelgram.

(Uge-Oversigt fra Udlandet.)

Dommen i Baccarat-Sagen gik Sir William Gordon Cumming imod, men alligevel synes denne Skandale-Affære at have bragt hans Højhed, Prinsen af Wales, i Suppefadet. Ja, der rejser sig en saadan Storm over hans Hoved, at den endog synes at true hans Udsigter til Tronfølgerskabet. Affæren har vakt den dybeste Harme hos den store Middelklasse, og det er denne, som er Landets egentlige Styrke og Monarkiets faste Prop. Hvorsomhelst denne Klasses skarpe Kritik kommer til aabent Udbrud ledsages den af høje Beklagelser over, at han staar saa nær til Tronen, og dette er jo i og for sig noget ganske betegnende. Flere Kirkesamfunds har allerede i deres Generalforsamlinger udtalt deres Fordømmelser over at Prinsen giver sig af med at spille Kort om Penge. Flere liberale Vælgerforeninger har vedtaget Resolutioner protesterende imod at han længer beholder sin Stilling i Hæren. For nærværende ser det ud til at den glødende offentlige Forbitrelse snart vil trænge sig ind til selve Politikens Kjærne, og fremkalde Parlihandlinger baade i og uden for Parlamentet. Radikale Medlemmer af Underhuset havde allerede paabegyndt et Angreb mod Prinsen, men de er blevne advarede om, at Gladstone ikke sympatiserer dermed, og der for vil de indtil videre indtage en afventende Holdning, og give Prinsens egne Partifæller Lejlighed til at ytre sin Misbilligelse af hans Livsførelse. I Klubberne og paa Traverbanerne, kort sagt i alle Sportskredse, har Skandalen naturligvis intet gjort til at formørke Prinsens Popularitet; han er om muligt endnu mere afholdt paa de Pladser end tilforn. Den tyske Kejser skal have vakt en Sensation ved Hoffet ved at have skrevet et Brev til Dronning Viktoria, hvori han i stærke Udtryk dadler Prinsens Levnet og forhelder at Spil er en alvorlig Fornærmelse mod militær Ære, og at Forseelsen var saa meget større da Prinsen havde underskrevet det Dokument, der tillod Sir Cumming at beholde sin Stilling i Hæren efter at han var bleven opdaget i Bedrageriet ved Kortenspillet. Det er nemlig det, man særlig i Militærkredse dadler Prinsen for, at han underskrev Papiret, der trods imod Hærens Reglement tillod Cumming at blive i sin Plads efter det var bevist at han var en Bedrager i Kortspil, hvorved Prinsen jo lagde sin Sympati for den Slags Daarlighed for Dagen paa en temmelig slaaende og umiskjendelig Maade.

* * *

Trods den Hungersnød, der truer Mellem-Europa, vedbliver Regjeringerne i Tyskland, Frankrig og Italien haardnakket at opretholde deres barbariske Beskatning paa Brødstoffer. Der er naturligvis kun ringe Tvivl om, at de Folk, som spekulerer i en Stigning af Brødstoffer, har udøvet og udøver frembeles en mægtig Indflydelse for at forhindre selv en kort midlertidig Ophævelse af Korntolden — det kan man saa godt forstaa. Dersom denne Told blev afskaffet vilde Korn strømme ind fra de For. Stater og andre Steder, og det vilde hurtigt bringe et Nedfald i Priserne. Regjeringerne i Tyskland, Frankrig og Italien synes dog hellere at ville se deres Undersatter sulte, end at dem, som spekulerer i Brødkorn, skal lide noget Tab. Men dersom denne Politik fortsættes meget længere er der Udsigt til at den vil fremkalde ikke blot Brødoprør, men endnu værre Sammenstød mellem Folket i Europa og deres Regenter. En gyldigere Grund for en politisk Revolution kunde næppe tænkes end en Politik, der beskatter de trængende Massers Brød for at kunne opretholde den pralende Militarisme. De taalmodige tyske Arbejdere, der hidtil har nøjedes med at knytte Næven i Lommen, vil optræde med en frygtelig Energi naar de føler Hungeren gnave endnu haardere og indser tydeligere, at deres Lidelser skyldes det kejserlige Styres forstokkede Politik.

Skandinaver i Amerika.

— Foreningen „Dania" i Racine, Wis., holder den 4. Juli en stor Folkefest i Hansens Park.

— Lærer Stensgaard er nu vendt tilbage fra sit Besøg i Danmark. Mr. Stensgaard skal overtage en Lærergjerning i Iowa. Hans Adresse er Brayton, Iowa.

— Past. J. Jensen i Alden, Minn., er kaldet til Præst for de danske Menigheder i Seattle og Tacoma, hvortil han med sin Familje agter at flytte i denne Maaned.

— Vor bekjendte Landsmand, Hotelejer H. Theilgaard i Omaha, Nebr., som i længere Tid har ligget alvorlig syg, er nu ifl. „Den Danske Pioneer" i god Bedring.

— Det afdøde svenske Blad i Sioux City, Iowa, har ifl. „Sioux City Tidende" nu faaet en Efterfølger i „Svenska Amerikanska Pressen", hvis første No. udkom forr. Lørdag. Bladet udgives af et Stock-Kompagni.

— Bryllup fejredes forr. Torsdags i Madison, Wis., af Otto A. Dreier, dansk Vice-Konsul i Chicago, Ill., og den berømte norske Alto-Sangerinde Christine Nielson. Brudens Forældre bor i Madison.

— Jenny Lind hedder en 20-aarig svensk Pige, som nylig med Dampskibet „Germanic" ankom til New York, hvorfra hun fortsatte Rejsen til Kane, Penn., hvor hun har Slægtninge. En Embedsmand ved Barae Officen blev slaaet af hendes Navn og spurgte, om hun var i Slægtskab med den berømte svenske „Nattergal", hvortil hun svarede, at hun var hendes Broderdatter, og at hun „kunde sjunga nagot litet".

— Thingvalla-Damperen „Hekla" forlod New York forrige Lørdag med et Selskab skandinaviske Lystrejsende, stort 350, hvilket er det største skandinaviske Turistselskab, der paa en enkelt Damper er afsejlet fra Amerika i Aar. I den fra Hovedbestyrelsen os tilstillede Liste over Passagererne finde vi mange bekjendte Navne og flere fremragende Personer.

— Ifølge Telegram til D. Hrr. A. E. Johnson & Co., General Agenter for Passagerafdelingen, afgik Thingvalla Liniens Skib Norge fra Christiansand den 12te Juni med ca. 400 Passagerer. Det kan ventes til New York omkring den 25de ds. og Passagerer for Dannebrog og Omegn vil komme frem 3 Dage senere.

— En hurtig Rejse har Passagererne med Thingvalla Liniens Postdampskib „Island" havt. „Island" ankom forleden Dag til New York efter 11 Dages Rejse fra Christiansand. Passagererne kommer saaledes fra Norge til Chicago paa 13 Dage eller til St. Paul og Minneapolis paa 14, en Rejsehastighed, der vist ikke kan overtræffes af nogen tysk eller engelsk Linie.

— „Hvorfor ikke Prof. R. B. Anderson?" spørger Prof. Strømme i „Norden". Strømme hentyder nemlig til Kandidaturen for Vice-Præsident paa det demokratiske Ticket. „Min Ticket er Cleveland og Anderson!" siger Strømme, og han opregner adskillige Ting, der giver Anderson Krav paa denne Ære. Formentlig bliver Partiets Præsidentkandidat en Mand fra Oststaterne — troligvis Cleveland —, og derfor, mener Strømme, skal Kandidaten for Vice-Præsident søges i Vesten. Og mest rimeligt kunde det være at se hen til Wisconsin, der i Fjor skaffede Partiet en saa glimrende Sejr. Da Prof. Anderson er Wisconsins mest fremragende Demokrat er det jo saa klart som 2 og 2 er 4 at Valget maa falde paa ham. Skjønt født her i Landet er Anderson en ægte Nordmand, og hans Valg til Landets næsthøjeste Stelling med Udsigt til den højeste vilde jo blive Triumf for Skandinaverne, for ikke at sige Nordmændene. Ja, for vor Skyld ingen Allarm! Anderson maa saa gjerne ha'e den demokratiske Nomination. Hvis Mr. Anderson selv aspirerer i denne Retning, vil vi dog tilraade ham at ofre lidt mindre Tid paa det fortærskede Leif Erikson-Ammestuevæssen og meget mere ditto paa Dagens store politiske Problemer.

Et Geni og hans Avis.

(A. i „Soc.-Dem.")

Den danske Edison bor i Ankerborg ved Kjøge; foruden at være Opfinder er han Mekanikus, Bogtrykker, Xylograf, Farvefabrikant, Redaktør, Digter og Hønsekræmmerr, og hedder Niels Nielsen. Hans Avis hedder „Illusreret Hønseavlertidende, en pragtfist Vejleder i Hønsavl". Den er paa otte smaa Kvartsider. Niels Nielsen skriver, sætter og trykker den selv, laver selv sin Farve og skærer selv sine Træsnit. Paa Titelvignetten ses et Par silhuetteagtige Kamphaner, nogle fredelige Køgehøns og en galopperende Gedebuk.

Det sidste No. er nylig udkommet, men af en Fejltagelse er det dateret „Den første Marts 1890". Da han har trykt den ene Side af Bladet, opdager han heldigvis Fejltagelsen og retter den paa næste Side saaledes:

Rettelse.

Paa første Side imellem Datumstregerne, skal der staae første Maj isteden for første Marts. Side 12, Linie 6, sidste Ord skal der staa Sommer isteden for Mandag.

At Niels Nielsen er et Aar tilbage i Tiden, har han ikke lagt Mærke til.

Hønseavlertidende indeholder paa første Side et af Niels Nielsens Digte, kaldet „Rebslaaerdrengens Sang". Det maa være en gammel Dreng, at dømme efter sidste Vers, hvor Drengen synger:

„Men ellers stryer jeg mig om Skæget,
Og holder mig til Æget,
For Magarine, og Sentrifugemælk
Maa de gjærne blæse væk med Blæsebælk."

Digtet er forsynet med to Friser, Prøver paa Niels Nielsens Træskærerkunst; men det er helt unyttigt at forsøge paa at beskrive dem. Et af de andre Billeder skal forestille en gammel Hønsegaard; hvis man ikke vidste det, skulde man snarere tro, at det skulde forestille en Klodstørv eller en Sivmaatte.

At der er flere Maaneder mellem hvert No. af „Hønseavlertidende", har sagtens sin Grund i, at Niels Nielsen har altfor mange Jern i Ilden. Derfor bebrejder Folk ham ogsaa, at de ikke faar, hvad de har betalt; men han giver dem kort og klar Besked, som ses af følgende Korrespondanse i sidste No.:

Til en Abonent, i V St.

Minn Kjøkenbog udgaaer med Nr. 3, og det skjeer saa hurtig de er færdige, det er alt hvad der leveres for Kronen dene Gang.

Til Hr. Nielsen, i Syb.

De behøver indte at singke deres Tid, med henvendelse til Polleti, De skal nok faae hvad De har betalt, dem forude n.

Desuden fik han heller ikke den Typograf, han søgte i forrige Numer, og gjentager derfor Avertissementet i dette:

En Jomfru som er Typograph, og som kender dansk Badik og Madlavning, kan strax faae Plads i dette Blads Trykkeri.

En lærd Artikel om Hønsenes Bolig begynder Redaktøren saaledes:

Man har altid ment; at Høns, det var Høns, og vist er det: at det ogsaa er det.

Der er noget slaaende sandt i denne Bemærkning, og lige saa sand er han som Moralist, naar han skriver:

Der er adskillige Damer som gjærne vil hae det lidt fiint, i den anledning vasker de Gulv Som man ikke bruger til andet end til at træde paa, derimod under Løfte hvor man aldrig træder, der faaer til, en grov Potion Skit, Lov til at side, og drøse os i Totten.

Niels Nielsen giver i samme No. af Bladet et Træsnit og en kort Beskrivelse af den af ham opfundne Sikkerhedsjernbanevogn. Han skriver, at Sommenstød med den ikke har mere at sige,

„— — — end naar en Herre kjøsse en Dame, da man nu aldrig har hørt det har havdt saa slemme Følger saa nogen er bleven knuust, saa undres jeg over at der ikke allerede er een eller anden Stat som har gjordt Bestilling paa disse Sikkerhedsjernbanevogne men som det gaaer med saa meget i Verden: saaban gaar det rimeligvis ogsaa med dise Vogne. der skal prækes og skives vidt og bredt om det, inden de kan faae Idee om at det er Pragtist."

„Jeg led i omtrent et Aar af meget hæftige Hovedsmerter. Jeg doktorerede mig selv i lang Tid uden noget Held, men omsider brugte jeg Dr. August Kønigs Hamborger-Draaber, anbefalet mig af en Ven, og paa kort Tid var jeg rask." John Wirthman, 522 Troost Ave., Kansas City, Mo.

Den store Smertestiller
mod
Gigt,
Trækninger i Ansigtet og i Lemmerne,
Frostknuder, Mareridt og
Hoftesmærter.
Nygsmærter,
Forstuvninger, stiv Hals, friske Saar,
Saarne Steder og Kvæstelser.
Tandpine,
Hovedpine, Brandsaar, Ledsmærter, Krepine,
Frostne Hænder
og alle Smærter der kræver udvortes
Midler.

Landmænd og Kvægavlere
finder i St. Jakobs Olje et uovertræffeligt
Middel mod Sygdom hos Kvæget.
En Flaske St. Jakobs Olje koster 50 Cents
5 Flasker for $2.00. Faas i ethvert Apothek.
For $5. sendes 12 Flasker frit til alle Dele
af de For. Stater. Adresse:
The Charles A. Voger Co.,
Baltimore, Maryland.